

140283

**Uitgifte**

Repertoriumnummer <b>2017 / 3052</b>	Uitgerekt aan Mr. <del>                    </del> <del>                    </del> <del>                    </del> B.V.B.A. op 4/5/17. € 91,00. BUR 3/1/19	Uitgerekt aan	Uitgerekt aan
Datum van uitspraak <b>24 april 2017</b>	op € BUR	op € BUR	op € BUR
Rolnummer <b>2016/AR/2009</b>			

Niet aan te bleden aan de ontvanger

# Hof van beroep Gent

## Arrest

zevende kamer

Aangeboden op <b>27 APR. 2017</b>
Niet te registreren 
Anja WILLEMS Eo. inspecteur a.l.

COVER 01-00000835067-0001-0007-01-01-1



2016/AR/2009 - In de zaak van:

**V** [REDACTED], met maatschappelijke zetel te [REDACTED] met ondernemingsnummer [REDACTED],

**Appellante**, hierna "A", met als raadsman mr. [REDACTED], advocaat te [REDACTED]

tegen:

[REDACTED], met maatschappelijke zetel voorheen te [REDACTED] vervolgens Z [REDACTED] en thans overeenkomstig publicatie Belgisch Staatsblad van [REDACTED] [REDACTED], met ondernemingsnummer [REDACTED],

**Geïntimeerde**, hierna "B", met als raadsman mr. [REDACTED], advocaat te [REDACTED]

## 1. DE RECHTSPLEGING IN HOGER BEROEP

1. Het hoger beroep werd ingesteld bij verzoekschrift van 23 november 2016. Het werd gericht tegen het vonnis van 15 september 2016 van de rechtbank van koophandel Gent, afdeling Dendermonde.
2. Partijen werden gehoord op de openbare zitting van 3 april 2017 en het hof nam kennis van de neergelegde conclusies en stukken.
3. Er werd toepassing gemaakt van artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

## 2. DE FEITEN EN DE VOORAFGAANDE RECHTSPLEGING

4. In de periode van 31 maart 2016 tot en met 14 juni 2016 schreef [REDACTED] voor de levering van materialen aan [REDACTED] negen facturen uit voor een totaalbedrag van 11.248,72 euro (stukken 1-2 V [REDACTED]).

PAGE 01-00000835067-0002-0007-01-01-4



5. Bij gebreke aan reactie op de ingebrekestellingen van 21 en 29 juni 2016 (stukken 3-4 [REDACTED]) en bij gebreke aan betaling liet [REDACTED] op 19 juli 2016 overgaan tot dagvaarding van [REDACTED] voor de rechtbank van koophandel Gent, afdeling Dendermonde.

De eis strekte samengevat tot:

- veroordeling van [REDACTED] in betaling van 12 145,30 euro, vermeerderd met de intresten aan de rentevoet voorzien in artikel 5 van de wet van 2 augustus 2002 betreffende de bestrijding van de betalingsachterstand bij handelstransacties op 11 041,18 euro vanaf de respectievelijke vervaldatum der facturen tot de dag van de algehele betaling, en meer intresten op 1 104,12 euro aan de wettelijke rentevoet vanaf de datum van de dagvaarding tot de dag van de algehele betaling,
- veroordeling van [REDACTED] tot de kosten van het geding,
- uitvoerbaarverklaring bij voorraad van het vonnis, zonder borgstelling of kantonnement.

6. Op 30 augustus 2016 meldde de raadsman van [REDACTED] de eis op zich niet te betwisten. Tegelijk verzocht hij om de minimumrechtsplegingsvergoeding en om te mogen afkorten met zes maandelijkse betalingen vanaf 1 oktober 2016. De raadsman van [REDACTED] ging hiermee dezelfde dag nog akkoord (stukken 5-6 [REDACTED]).

7. Bij vonnis van 15 september 2016 werd de eis van [REDACTED] tack tegen [REDACTED] ingewilligd, behalve wat de kosten van de procedure betrof, en werd [REDACTED] gemachtigd de veroordeling te voldoen bij middel van zes afkortingen. De kosten van de procedure werden ten laste van [REDACTED] gelegd, onverminderd de toepassing van artikel 1024 van het Gerechtelijk Wetboek.

Met betrekking tot de gerechtskosten overwoog de rechtbank het volgende:

*"Wat de gerechtskosten betreft, stelt de rechtbank vast dat de eisende partij in de dagvaarding zelf aangeeft dat haar eis een invordering van een niet-betwiste, vaststaande en opelsbare geldschuld tot voorwerp heeft, waarvoor zij trouwens de behandeling in kort debatten vraagt in toepassing van art. 735, § 2 Ger.W. Voor dergelijke invorderingen heeft de wetgever een nieuwe, eenvoudige en goedkope procedure ingevoerd (art. 1394/20 t.e.m. 1394/27 Ger.W.), die op 2 juli 2016 in werking is getreden (KB 16 juni 2016, B.S. 22 juni 2016); De eisende partij geeft niet aan waarom zij in casu geen gebruik maakt van die specifieke procedure. Nochtans is het de uitdrukkelijke bedoeling van de wetgever om de rechtbank van koophandel te ontlasten door haar meer bepaald te ontheffen van taken die niets te maken hebben met haar kerntaak, zijnde het beslechten van rechtsgeschillen, eenvoudig omdat het gaat om de invordering van onbetwiste schulden, waartrent in de Memorie van toelichting bij het Wetsontwerp houdende wijziging van het burgerlijk procesrecht en houdende diverse bepalingen inzake justitie (zg. Potpourriwet I) eveneens wordt gesteld dat het niet langer aangewezen is om onbetwiste schulden van meet af aan in te vorderen met toepassing van*



een jurisdictionele procedure, maar dat een administratieve procedure die uitmondt in een administratieve rechtshandeling daartoe volstaat (Parl.St. Kamer 2014-15, nr. 54-1219/1, 26-27). Naar het oordeel van de rechtbank zijn er in casu nodeloze kosten gemaakt, zoals de kosten van dagvaarding. Art. 866 Ger.W. bepaalt dat nodeloze kosten die veroorzaakt worden door toedoen van een ministerieel ambtenaar, te zijnen laste komen. In de rechtsleer wordt op goede gronden verdedigd dat het in art. 866 Ger.W. opgenomen principe — in een proceseconomische en kostenbeheersingsoptiek — een ruime toepassing verdient/te meer het gezien wordt als een uiting van het algemeen beginsel inzake loyaleit of goede trouw in het proces. Bepaalde rechtsleer acht het in artikel 866 Ger.W. opgenomen principe naar analogie zelfs van toepassing op de advocaat die optreedt als mandataris ad litem (zie B. Deconinck, "Art. 866 Gerechtelijk Wetboek" in Comm.Ger., 2009, nrs. 4-7). In die omstandigheden worden de gerechtskosten van onderhavige procedure ten laste van de eisende partij gelegd."

8. Op 19 september 2016 stuurde de raadsman van [REDACTED] een afrekening met afbetalingsplan aan de raadsman van [REDACTED]. De afrekening omvatte 750 euro rechtsplegingsvergoeding (stuk 7 [REDACTED]).

### 3. DE STANDPUNTEN EN VORDERINGEN VAN PARTIJEN IN HOGER BEROEP

9. Voor een omstandige uiteenzetting van de grieven en de argumentatie van partijen verwijst het hof naar de beroepsakte en de conclusies voor partijen.

10. In de beroepsconclusie neergelegd ter griffie op 30 januari 2017 vordert [REDACTED] samengevat:

- haar hoger beroep toelaatbaar en gegrond te verklaren,
- het bestreden vonnis teniet te doen wat betreft de beslissing over de gerechtskosten,
- opnieuw rechtdoende, [REDACTED] te veroordelen tot de kosten van het geding aan de zijde van [REDACTED] begroot op:
  - o 311,91 euro dagvaardingskosten en 750 euro rechtsplegingsvergoeding in eerste aanleg,
  - o 210 euro rolrechten en 750 euro rechtsplegingsvergoeding in hoger beroep.

11. In de syntheseberoepsbesluiten neergelegd ter griffie op 18 februari 2017 vordert [REDACTED] samengevat:

- akte te nemen dat zij zich gedraagt naar het oordeel van het hof,
- te zeggen voor recht dat de gerechtskosten hoger beroep niet ten haren laste gelegd worden.



#### 4. DE BEOORDELING

##### 4.1 De toelaatbaarheid van het hoger beroep

12. Een betekening van het bestreden vonnis ligt niet voor. Het hoger beroep is tijdig en regelmatig naar vorm. Het hoger beroep is bijgevolg toelaatbaar.

##### 4.2 De gegrondheid van het hoger beroep

13. Het hoger beroep door [REDACTED] is beperkt tot de beslissing van de eerste rechter over de gerechtskosten.

14. Het beschikkingsbeginsel, zoals vastgelegd in artikel 1138, 2° van het Gerechtelijk Wetboek, betreft een algemeen rechtsbeginsel (cf. Cass. 28 oktober 2011, F.11.0004.F, [www.juridat.be](http://www.juridat.be)). Het houdt in dat de partijen de grenzen van het geding bepalen en dat de elser het voorwerp en de oorzaak van zijn eis bepaalt.

De rechter mag daarom oordelen noch over meer dan de elser vordert (*ultra petita*), noch over minder (*infra petita*), noch over niet door de elser gevorderde zaken (*extra petita*).

De rechter moet, zelfs ambtshalve, de rechtsregels toepassen op de feiten die hem regelmatig ter beoordeling voorgelegd zijn, ongeacht of die rechtsregels aanvullend, dwingend of van openbare orde zijn (*Da mihi factum, dabo tibi ius*) (zie C. VAN SEVEREN, *Beschikkingsbeginsel vs. taak van de rechter*, noot onder Antwerpen 20 januari 2014, NJW 2015, afl. 314, 18).

De rechter moet de juridische aard onderzoeken van de voor hem gebrachte eisen en hij kan, ongeacht de omschrijving die de partijen eraan gegeven hebben, deze aanvullen, mits hij geen enkel geschil opwerpt waarvan de partijen het bestaan uitgesloten hebben, zijn beslissing uitsluitend grondt op feiten die hem regelmatig ter beoordeling voorgelegd zijn en het voorwerp van de vordering niet wijzigt. Hij is bovendien verplicht om, met eerbiediging van het recht van verdediging, ambtshalve alle rechtsmiddelen op te werpen waarvan de toepassing geboden is door alle feiten die door de partijen in het bijzonder tot staving van hun eisen aangevoerd zijn (zie Cass. 27 september 2013, C.12.0381.F, [www.juridat.be](http://www.juridat.be)).

15. Op de Inleidingszitting voor de eerste rechter bestond een akkoord tussen [REDACTED] en [REDACTED]; het akkoord omvatte de betaling van de kosten van de procedure (inclusief de minimumrechtsplegingsvergoeding). De eerste rechter erkende dit overigens in het bestreden vonnis door te onderlijnen dat [REDACTED] noch de aard, noch de hoegroothed van de vordering betwistte.



Niettegenstaande dit akkoord wierp de eerste rechter in het bestreden vonnis een geschil op over deze kosten van de procedure waarvan de partijen het bestaan uitgesloten hadden. Op die manier statueerde de eerste rechter *extra petita* en miskende hij het beschikkingsbeginsel.

16. Noch uit het gerechtsdossier, noch uit het bestreden vonnis blijkt dat partijen de gelegenheid gekregen hebben hun standpunt over het al dan niet volgen van de procedure tot invordering van onbetwiste geldschulden (IOS-procedure) toe te lichten. Evenmin werden de debatten in toepassing van artikel 774 van het Gerechtelijk Wetboek daartoe heropend. Bijgevolg werden de rechten van verdediging van partijen op dit punt miskend.

17. Nu de miskennig van het beschikkingsbeginsel de aanleiding vormde voor het hoger beroep, eerder dan de houding van [REDACTED], en [REDACTED] nog niet tot betaling overging, komt het passend voor de rechtsplegingsvergoeding in hoger beroep om te slaan en enkel de rolrechten in hoger beroep ten laste van [REDACTED] te leggen.

## 5. DE BESLISSING

OP DEZE GRONDEN,  
HET HOF,

Rechtdoende op tegenspraak,

Verklaart het hoger beroep door [REDACTED] toelaatbaar en gegrond.

Bevestigt het bestreden vonnis van 15 september 2016 van de rechtbank van koophandel Gent, afdeling Dendermonde met rolnummer [REDACTED], behalve wat de kosten betreft.

Veroordeelt [REDACTED] b.v.b.a. tot de gerechtskosten, begroot aan de zijde van [REDACTED] op:

- 311,91 euro dagvaardingskosten en 750 euro rechtsplegingsvergoeding in eerste aanleg,
- 210 euro rolrechten in hoger beroep.

Slaat de rechtsplegingsvergoeding in hoger beroep om.



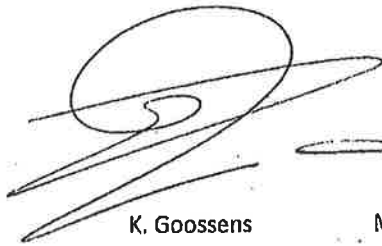
Aldus gewezen door de zevende kamer van het hof van beroep te Gent, zetelende in burgerlijke zaken samengesteld uit:

Frank Deschoolmeester, raadsheer, waarnemend voorzitter;

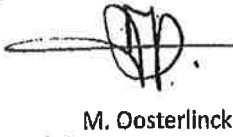
Genevève Vanderstichele, raadsheer,

Michel Oosterlinck, raadsheer,

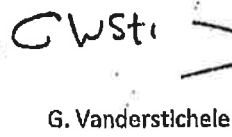
bijgestaan door Kristoffel Goossens, griffier en uitgesproken door de voorzitter in openbare zitting op maandag 24 april 2017.



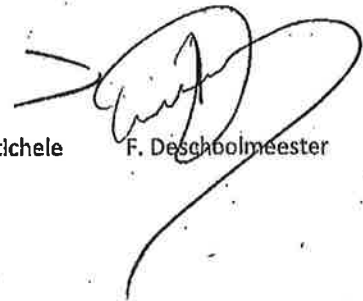
K. Goossens



M. Oosterlinck



G. Vanderstichele



F. Deschoolmeester

